

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/2271

z dnia 11 października 2021 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na siódmej sesji spotkania Stron Konwencji z Aarhus w odniesieniu do spraw ACCC/C/2008/32, ACCC/C/2015/128, ACCC/C/2013/96, ACCC/C/2014/121 i ACCC/C/2010/54 dotyczących jej przestrzegania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 lutego 2005 r. decyzją Rady 2005/370/WE ⁽¹⁾ zatwierdzono w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencję Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (UNECE) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska ⁽²⁾ (zwaną dalej „Konwencją z Aarhus”).
- (2) Unia wdrożyła obowiązki wynikające z Konwencji z Aarhus w odniesieniu do swoich instytucji i organów w głównej mierze rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
- (3) Na podstawie art. 15 Konwencji z Aarhus powołano Komitet ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus (zwany dalej „Komitetem ds. Przestrzegania Konwencji”). Zadaniem Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji jest badanie przestrzegania zobowiązań wynikających z Konwencji z Aarhus przez jej Strony.
- (4) Podczas swojej siódmej sesji w dniach 18–20 października 2021 r., spotkanie Stron Konwencji z Aarhus (zwane dalej „spotkaniem Stron Konwencji”) ma przyjąć decyzję VII/8f dotyczącą wypełnienia przez Unię obowiązków wynikających z Konwencji z Aarhus (zwaną dalej „decyzją VII/8f”), w tym w szczególności ustaleń i zaleceń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawach ACCC/C/2008/32 i w sprawie ACCC/C/2015/128. Decyzja VII/8f obejmuje również ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawach ACCC/C/2013/96 i ACCC/C/2014/121 oraz ustalenia zawarte w sprawozdaniu z realizacji wniosku ACCC/M/2017/3 w odniesieniu do decyzji V/9 g (sprawa ACCC/C/2010/54).
- (5) Ustalenia w sprawach ACCC/C/2008/32, ACCC/C/2015/128, ACCC/C/2013/96 i ACCC/C/2014/121 zostaną przedstawione na spotkaniu Stron Konwencji w formie decyzji VII/8f, na mocy której uzyskają status oficjalnej wykładni Konwencji z Aarhus i staną się wiążące dla Stron Konwencji z Aarhus i organów Konwencji z Aarhus.
- (6) W dniu 17 marca 2017 r., Komitet ds. Przestrzegania Konwencji przedstawił Unii swoje ustalenia w sprawie ACCC/C/2008/32 dotyczącej dostępu do wymiaru sprawiedliwości na poziomie Unii. W pkt 123 tych ustaleń Komitet ds. Przestrzegania Konwencji stwierdził, że „Strona nie przestrzega art. 9 ust. 3 i 4 Konwencji w odniesieniu do dostępu obywateli do wymiaru sprawiedliwości, ponieważ ani rozporządzenie w sprawie Konwencji z Aarhus, ani orzecznictwo TSUE nie zapewniają wdrożenia ani przestrzegania obowiązków wynikających z tych postanowień”.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

- (7) Organy Konwencji z Aarhus zostały poinformowane w deklaracji, którą Unia złożyła w chwili podpisania Konwencji i ponowiła przy jej zatwierdzeniu Konwencji z Aarhus, że „w kontekście prawnym i instytucjonalnym Wspólnoty [...] instytucje Wspólnoty będą stosować Konwencję w ramach istniejących i przyszłych zasad dotyczących dostępu do dokumentów i innych odpowiednich zasad prawa wspólnotowego w dziedzinie objętej Konwencją”.
- (8) Administracyjna procedura odwoławcza na mocy rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 uzupełnia ogólny unijny system kontroli sądowej, który umożliwi członkom społeczeństwa przegląd aktów administracyjnych w drodze bezpośredniej kontroli sądowej na poziomie Unii, mianowicie na mocy art. 263 akapit czwarty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), oraz, zgodnie z art. 267 TFUE, za pośrednictwem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez sądy krajowe, które stanowią integralną część systemu Unii na mocy Traktatów. Zasadniczą rolę w tym systemie odgrywa uprawnienie sądów krajowych do zwracania się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE. Na mocy art. 267 TFUE sądy krajowe państw członkowskich stanowią integralną część systemu ochrony sądowej Unii jako sądy „powszechne” w ramach porządku prawnego Unii (*).
- (9) Uwzględniając obawy wyrażone przez Komitet ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2008/32, w dniu 14 października 2020 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 (zwanej dalej „zmianą rozporządzenia (WE) nr 1367/2006”). Współprawodawcy osiągnęli porozumienie polityczne w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 w dniu 12 lipca 2021 r. Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 zapewni zgodność prawa Unii z postanowieniami Konwencji z Aarhus dotyczącymi dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska w sposób zgodny z podstawowymi zasadami prawa Unii i jej systemem kontroli sądowej.
- (10) Komisja poinformowała Komitet ds. Przestrzegania Konwencji o szczegółach porozumienia politycznego dotyczącego zmiany rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 i przekazała Komitetowi ds. Przestrzegania Konwencji skonsolidowaną wersję tekstu tych przepisów zmieniających. Ponadto Komisja poinformowała Komitet ds. Przestrzegania Konwencji o kolejnych etapach procedury ustawodawczej i o tym, że wejście w życie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ma nastąpić najpóźniej na początku listopada 2021 r. W decyzji VII/8f należy zatem z zadowoleniem przyjąć środki, które mają być wprowadzone wraz ze zmianą rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, i należy odnotować, że po wejściu w życie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 będzie ona stanowić pełną odpowiedź na ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2008/32.
- (11) W dniu 17 marca 2021 r. Komitet ds. Przestrzegania Konwencji przedstawił swoje ustalenia w sprawie ACCC/C/2015/128. Komitet ds. Przestrzegania Konwencji stwierdził, że Unia naruszyła Konwencję z Aarhus z powodu niezapewnienia członkom społeczeństwa dostępu do procedur administracyjnych lub sądowych w celu zakwestionowania decyzji w sprawie środków pomocy państwa podjętych przez Komisję.
- (12) Przyjmując do wiadomości obawy i ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2015/128, Komisja wydała oświadczenie w ramach kompromisu prowadzącego do porozumienia politycznego dotyczącego zmiany rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, w którym zobowiązała się do „przeanalizowania skutków ustaleń i dokonania oceny dostępnych opcji. Komisja zakończy i opublikuje tę ocenę do końca 2022 r. W stosownych przypadkach, do końca 2023 r., Komisja przedstawi środki mające na celu rozwiązanie tej kwestii, w świetle obowiązków UE i państw członkowskich wynikających z Konwencji z Aarhus i z uwzględnieniem przepisów prawa Unii dotyczących pomocy państwa”.
- (13) Unia powinna oświadczyć, że Komisja zobowiązała się do przeanalizowania skutków ustaleń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji, oceny dostępnych opcji w celu zakończenia i opublikowania oceny oraz przedstawienia, w stosownych przypadkach, środków mających na celu rozwiązanie kwestii podniesionej przez Komitet ds. Przestrzegania Konwencji, w terminach wskazanych w oświadczeniu i z uwzględnieniem przepisów prawa Unii dotyczących pomocy państwa. W związku z tym Unia powinna przyjąć do wiadomości ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2015/128 i zaproponować na spotkaniu Stron, aby odroczyć przyjęcie stanowiska

(*) Opinia Trybunału (w pełnym składzie) nr 1/09 z dnia 8 marca 2011 r. Opinia wydana na mocy art. 218 ust. 11 TFUE, ECLI:EU:C:2011:123, pkt 80.

w sprawie tych ustaleń do kolejnej sesji spotkania Stron, zamiast zatwierdzać te ustalenia. W przypadku gdyby stanowisko Unii dotyczące przyjęcia do wiadomości ustaleń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2015/128 nie zostało zaakceptowane przez pozostałe Strony Konwencji z Aarhus, Unia powinna zaproponować, aby decyzja w sprawie tej części decyzji VII/8f, która dotyczy sprawy ACCC/C/2015/128, została podjęta oddzielnie, i powinna odrzucić przyjęcie tej części decyzji VII/8f w celu odroczenia procesu podejmowania decyzji w sprawie tych ustaleń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji. Jeżeli nie będzie możliwe podjęcie odrębnej decyzji w sprawie tej części decyzji VII/8f, Unia, po wyczerpaniu wszelkich środków w tym celu i w ostateczności, powinna zająć stanowisko w celu odroczenia przyjęcia w całości decyzji VII/8f do kolejnej sesji spotkania Stron.

- (14) Ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2013/96 dotyczą zgodności Unii Europejskiej w związku z przyjęciem przez Komisję wykazu projektów będących „przedmiotem wspólnego zainteresowania”.
- (15) Ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2014/121 dotyczą zgodności Unii w związku z ponownym rozpatrzeniem lub aktualizacją pozwoleń na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁽⁵⁾.
- (16) Ustalenia ds. Przestrzegania Konwencji zawarte w sprawozdaniu z realizacji wniosku ACCC/M/2017/3 dotyczą działań następczych w związku z decyzją V/9 g (sprawa ACCC/C/2010/54, zatwierdzona przez spotkanie Stron w 2014 r.).
- (17) Należy określić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na siódmej sesji spotkania Stron Konwencji, ponieważ decyzja VII/8f będzie dla Unii wiążąca,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na siódmej sesji spotkania Stron Konwencji z Aarhus (zwanej dalej „spotkaniem Stron Konwencji”) w odniesieniu do decyzji VII/8f w sprawie wypełnienia przez Unię obowiązków wynikających z Konwencji z Aarhus (zwanej dalej „decyzją VII/8f”) dotyczącej sprawy ACCC/C/2008/32, polega na przyjęciu decyzji VII/8f i zatwierdzeniu ustaleń i zaleceń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji. Unia zapewnia jednak, aby w decyzji uwzględniono następujące kwestie:

- w decyzji VII/8.f należy z zadowoleniem przyjąć fakt, że Unia podjęła wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia zgodności z ustaleniami Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji, oraz
- w decyzji VII/8.f należy potwierdzić, że Unia w pełni wykona zalecenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w odniesieniu do sprawy ACCC/C/2008/32 po wejściu w życie zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1367/2006.

W oświadczeniu w sprawie decyzji VII/8.f dotyczącej sprawy ACCC/C/2008/32, Unia podkreśli centralną rolę sądów krajowych Unii jako sądów „powszechnych” w ramach porządku prawnego Unii oraz systemu orzeczeń w trybie prejudycjalnym na mocy art. 267 TFUE jako ważnego środka ochrony prawnej.

Artykuł 2

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na siódmej sesji spotkania Stron Konwencji w odniesieniu do decyzji VII/8f dotyczącej sprawy ACCC/C/2015/128, polega na niezatwierdzeniu ustaleń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w tej sprawie, a zamiast tego na przyjęciu do wiadomości zastrzeżeń i ustaleń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji oraz na zaproponowaniu odroczenia przyjęcia stanowiska dotyczącego ustaleń w tej sprawie do następnej sesji spotkania Stron.

2. W celu uzasadnienia wniosku o takie odroczenie i wykazania gotowości do niezwłocznego podjęcia działań następczych w związku z ustaleniami Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji w sprawie ACCC/C/2015/128 Unia oświadczy, że w kontekście procedury ustawodawczej dotyczącej zmiany rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, Komisja wydała oświadczenie, w którym:

- stwierdziła, że obecnie analizuje skutki tych ustaleń i ocenia dostępne opcje,

(⁵) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

- zobowiązała się do ukończenia i opublikowania tej oceny do końca 2022 r.,
- zobowiązała się do przedstawienia, w stosownych przypadkach, do końca 2023 r., środków mających na celu rozwiązanie tej kwestii, w świetle obowiązków Unii i jej państw członkowskich wynikających z Konwencji z Aarhus i z uwzględnieniem przepisów prawa Unii dotyczących pomocy państwa.

Oświadczenie Komisji zostanie udostępnione pozostałym Stronom Konwencji z Aarhus oraz Komitetowi ds. Przestrzegania Konwencji przed siódmą sesją spotkania Stron.

3. W przypadku gdyby pozostałe Strony Konwencji z Aarhus nie zaakceptowały stanowiska zajętego w imieniu Unii w sprawie ACCC/C/2015/128, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na siódmej sesji spotkania Stron Konwencji w odniesieniu do decyzji VII/8f dotyczącej sprawy ACCC/C/2015/128, polega na podjęciu odrębnej decyzji w sprawie części decyzji VII/8f, która dotyczy sprawy ACCC/C/2015/128, oraz na odrzuceniu przyjęcia tej części decyzji VII/8f w celu odroczenia procesu podejmowania decyzji w sprawie ustaleń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji do następnej sesji spotkania Stron.

4. Jeżeli pomimo intensywnej konsultacji z Biurem Konwencji z Aarhus i pozostałymi Stronami Konwencji z Aarhus nie jest możliwe podjęcie odrębnej decyzji w sprawie części decyzji VII/8f, która dotyczy sprawy ACCC/C/2015/128, i odroczenie procesu podejmowania decyzji w tej sprawie, przy jednoczesnym zatwierdzeniu tych części decyzji VII/8f, które dotyczą spraw ACCC/C/2008/32, ACCC/C/2013/96, ACCC/C/2014/121 i ACCC/C/2010/54, oraz jeżeli Unia dojdzie do wniosku w ramach koordynacji na miejscu, że wszystkie środki w tym celu zostały wyczerpane, stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na siódmej sesji spotkania Stron Konwencji w odniesieniu do decyzji VII/8f dotyczącej sprawy ACCC/C/2015/128, w ostateczności polega na odroczeniu przyjęcia projektu decyzji VII/8f w całości do kolejnej sesji spotkania Stron.

Artykuł 3

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na siódmej sesji spotkania Stron Konwencji w odniesieniu do decyzji VII/8f dotyczącej spraw ACCC/C/2013/96 i ACCC/C/2014/121 oraz wniosku ACCC/M/2017/3 w odniesieniu do decyzji V/9 g (sprawa ACCC/C/2010/54), polega na zatwierdzeniu ustaleń i zaleceń Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji zawartych w decyzji VII/8f.

Artykuł 4

Niewielkie zmiany stanowisk, o których mowa w art. 1, 2 i 3, mogą zostać uzgodnione przez przedstawicieli Unii, w porozumieniu z państwami członkowskimi, na miejscu i w świetle ewentualnych negocjacji w sprawie decyzji VII/8f na siódmej sesji spotkania Stron, bez konieczności przyjmowania kolejnej decyzji Rady.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 11 października 2021 r.

W imieniu Rady
J. PODGORŠEK
Przewodniczący